

Forfatter: Falbe, Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Falbe, Christian Frederik (1868-04-13)

Citation: Falbe, Christian Frederik: "BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Falbe, Christian Frederik (1868-04-13)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 41. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020026.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Falbe, *Gesandt i Wien, til Udenrigsminister Grev Frijs.*
Wien, 13. April 1868.

Herr Greve.

Rigskantsleren begiver sig imorgen til Hoffet i Ofen. . . . Jeg opsøgte derfor Hans Excellence idag, og havde en længere Samtale med ham, under hvilken han var saa venlig, at forelæse mig en Beretning, som han havde modtaget fra Grev Wimpffen. Den keiserlige Gesandt melder heri, at han efter Modtagelsen af Baron Beust's Depeche om den slesvigske s. 42Forhandling, der, som meldt, afgik herfra omtrent den 1ste April, havde confereret med Kammerherre Quaade overensstemmende med den tilføiede Instrux, og som Følge af de af denne udviklede Grunde, der ville være Deres Excellence bekjendte, ikke havde gjort Depechen til Gjenstand for Meddelelse til Grev Bismarck, dog tilføiende, at han, Grev Wimpffen, hvis Anledning gaves ham dertil, ikke vilde kunne afholde sig fra, at yttre sig overensstemmende med sammes Indhold.

Rigskantsleren lod samtidigt Concepten til denne Depeche hente i Bureauerne og forelæste mig dens væsenligste Deel. Kammerherre Quaade vil have havt Indsigt i samme hos Grev Wimpffen, og saaledes alt have gjort Deres Excellence bekjendt med dens Indhold paa en omstændeligere Maade, end jeg tidligere var istand til i mine Rapporter efter de løse mundlige Referater, jeg havde faaet deraf. ¹⁾

Det var kjendeligt, at Baron Beust langtfra delte den kongelige Gesandts Forventninger om et for os saa gunstigt Omslag i den preussiske Regjerings Stemning, at der skulde være Haab om, at denne uden nogen Pression udenfra, ja netop hvis en saadan udeblev, skulde være rede til at udlevere hele den danske Deel af Slesvig med Undtagelse af Dybbøl-Als, end sige, at der skulde være Tilbøielighed til, ogsaa at opgive denne Deel, som uden Værd i strategisk Henseende, naar Broager Land blev i Preussens Magt, hvilket altsaa dog vilde udelukke Flensborg og en Deel af Sundeved fra Retrocessionen. Rigskantsleren anseer meget mere den i Berlin nu for Dagen lagte større Beredvillighed som en Manoeuvre, fremkaldt under Trykket af Cabinetternes og den offentlige Menings Fordømmelse af den preussiske Regjerings Optræden, men at man ved første Leilighed vil frafalde de stillede gunstigere Udsigter.

Dernæst kan jeg paa Grund af visse fra Baron Beust s. 43faldne Ytringer, om at Østerrigs Interesse kun byder ham en fuldstændig Afholdelse fra enhver Indblanding i denne Sag, ikke tilbageholde min Frygt for, at den Omstændighed, at vi nu have forsmaaet en Hjælp, der spontant bødes os, tildeels i Følelsen af den Østerrig paahvilende Pligt, og hvortil Meddelelsen af Forhandlingernes haabløse Standpunkt gav Impulsen, efterat en Demarche i den Retning har været stillet i Udsigt af Baron Beust siden Begyndelsen af Februar Maaned — vil give den keiserlige Regjering et velkomment Paaskud til, ved en senere Leilighed, hvor en Opfordring om Bistand skulde blive rettet til den, at afvise en saadan. Ved at modtage den nu rakte Haand vilde derimod efter min ærbødige Formening den østerrigske Regjering have været dobbelt engageret, til at fortsætte sin Mægling, og efterhaanden indtage en mere afgjørende Holdning, eftersom den preussiske Regjerings alt tydeligt nok fremtraadte Mangel paa Villie, til blot tilnærmelsesviis at opfylde sine Forpligtelser maatte være bleven constateret. Dernæst — ved en afskriftlig Meddelelse af den østerrigske Depeche til den preussiske Regjering vilde et Grundlag for Fortolkningen af Prager Fredens Art. V være vunden for os, idet Baron Beust udtrykkelig fremhæver, at denne kun kan fyldestgøres ganske, ved at Afstemningen bestemmer Grændsen. Naar Rigskantsleren derfra gaaer over til at indrømme, at Preussen kunde have vægtige, f. Ex. strategiske Grunde, for at ønske at indskrænke Afstaaelsen til Districter med mere udelukkende dansk Befolkning, anerkjender han som correct, at den kongelige Regjering indtager sit Standpunkt paa Wiener Freden. I saa Fald paahviler det altsaa den preussiske Regjering, at udvise, paa hvilke og det vægtige Grunde, den støtter sin mangelfulde Opfyldelse af Prager Freden, og snarere at holde os skadesløse for lidt Tab end paalægge os Garantier og andre Byrder, som skeet.

Grev Wimpffens Beretning om Herr Benedettis passive Holdning i Alt, hvad der angik den slesvigske Sag gav mig s. 44Anledning til det Spørgsmaal, om den franske Regjering senest havde yttret nogen Hensigt, at optræde i Sagen. Baron Beust sagde mig da, at Saadant ikke var ham bekjendt; men at han havde instrueret Fyrst Metternich, til at meddele den franske Regjering den af ham affattede Depeche. Ambassadeuren havde forelagt samme personligt for Keiser Napoleon, og Hans Majestæt havde yttret Sin ubetingede Anerkjendelse om de deri udtalte Anskuelser. Depechen synes overhovedet, at være bleven omsendt til Ambassaderne hos Stormagterne. Det petersborgske Cabinet havde endnu ikke givet noget Svar paa hans confidentielle Henvendelse til Grev Stackelberg, og Kantsleren yttrede, at han maaskee kunde tage til Indtægt, som Svar, en Artikel i den i preussiskrussisk Sold staaende »Prager Politik«, hvori fortælles: »at det af ham forsøgte Skridt, til at bevæge den russiske Regjering til en med Østerrigs samtidig Demarche i Berlin, var bleven kort afviist. Nu kunde han trøste sig med de samme danske Blades Lovtaler, der for fire Aar siden havde overøst ham med Haan.« Jeg yttrede hertil, at det slesvigske Spørgsmaal meget lidt berørtes i vore Blade, at disse derimod fortrinsviis med levende Interesse fulgte den constitutionnelle Udvikling i Østerrig og naturligviis give ham, Rigskantsleren, Æren, som Bærer af den nye Tingenes Orden.

Baron Beust sagde mig til Slutningen, at han ansaae det for sandsynligt, at han om tre à fire Dage kom tilbage til Wien for een eller to Dage. Der vil da maaskee blive Leilighed for mig, til at tale med Ministeren, hvis Deres Excellence imidlertid skulde sende mig saadanne Paalæg, som jeg efter mine seneste Rapporter

Falbe, Christian Frederik, *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*,

har Anledning til at imødesee.

Falbe.

Depeche Nr. 11, modtaget 19. April 1868.